Droga przez morze

Wyjście z Egiptu, Dekalog i szabat • Wj 12:37–42; 14:21–22

Myśl przewodnia

Opowieść o wyjściu z Egiptu przypomina o drodze ku bezpiecznemu miejscu.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Izraelici przez długi czas mieszkali w Egipcie. Biblia opowiada, że pewnego dnia przygotowali się do wyruszenia w drogę.

Spakowali potrzebne rzeczy. Rodziny ruszyły razem, a Mojżesz prowadził lud. Przed nimi była daleka podróż.

W pewnej chwili znaleźli się nad morzem. Biblia opowiada, że Bóg otworzył im drogę przez wodę. Lud przeszedł na drugą stronę.

Biblijna rodzina wyruszyła w drogę. Dzieci szły razem z bliskimi. W naszej zabawie najważniejsze jest bezpieczne przejście: idziemy spokojnie, czekamy na siebie i pytamy dorosłego, gdy nie wiemy, dokąd iść.

Kiedy idziemy na spacer albo wycieczkę, potrzebujemy bezpiecznej drogi i kogoś, kto nas prowadzi. Możemy uczyć się cierpliwego podróżowania, trzymania się grupy i wzajemnej pomocy.

Cele lekcji

- Rozpoznaje drogę, morze i drugi brzeg.
- Łączy opowieść z potrzebą bezpieczeństwa.
- Wskazuje zasadę wspólnego spaceru.
- Potrafi odpowiedzieć: Co robimy, kiedy podczas wspólnej drogi ktoś zostanie z tyłu?

Przebieg zajęć

Powitanie i pokaz — 3 min

Pokaż plecak i drogę na ilustracji: „Co zabieramy na wyprawę?”.

Biblijna opowieść — 5 min

Lektura Wj 12:37–42; 14:21–22. Mojżesz zostaje posłany, by wystąpić wobec faraona. Lekcja 12 prowadzi od ucisku do uwolnienia i pamięci o tych wydarzeniach.

Rozpoznajemy i nazywamy — 5 min

Ułóż kolejno: przygotowanie, droga, morze, drugi brzeg.

Zabawa oraz karta — 6 min

Z dwóch szerokich niebieskich pasów materiału przygotujcie przejście po podłodze. Dzieci idą wzdłuż ścieżki z dorosłym; nikt nie używa prawdziwej wody. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Ułóż trzy duże obrazki: dom, droga, bezpieczny brzeg. Pokaż, gdzie poprosisz o pomoc.

Spokojne zakończenie — 3 min

Powiedz: „W podróży dbamy o siebie i o innych”.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kto prowadził Izraelitów?

Mojżesz.

Dokąd lud dotarł w opowieści?

Nad morze i na jego drugi brzeg.

Jak chodzimy bezpiecznie z grupą?

Trzymamy się opiekuna i ustalonej drogi.

Co robimy, kiedy podczas wspólnej drogi ktoś zostanie z tyłu?

Zatrzymujemy się z opiekunem i pomagamy; nie oddalamy się samodzielnie.

Pomoce dydaktyczne

• dwa pasy niebieskiego materiału

• plecak

• kartoniki wydarzeń

• kredki

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Nie zlewaj ustanowienia Paschy, wyjścia z Egiptu i przeprawy w jedno wydarzenie. Zachowaj izraelski kontekst Paschy. Chrześcijańskie odczytanie typologiczne opisz jako późniejsze odwołanie Pawła, nie jako dosłowną treść Wj 12. Nie inscenizuj śmierci pierworodnych.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Małym dzieciom przedstaw przede wszystkim wyzwolenie i opiekę; trudne sceny omów wyłącznie adekwatnie do wieku.

• Wj 12:1–28 podaje ustanowienie pierwszej Paschy, a Wj 12:31–42 opisuje samo wyjście. Nie pomijaj pierwszego fragmentu, jeżeli omawiasz sens Paschy.

• Wj 14 ukazuje przeprawę przez morze oraz uratowanie Izraelitów. Tekst jest świadectwem religijnym; nie przedstawiaj hipotez o jego geograficznym przebiegu jako pewników.

• Wydarzenia dziesiątej plagi i śmierci pierworodnych są w narracji centralne, lecz wymagają szczególnej ostrożności w nauczaniu dzieci. Małym dzieciom wystarczą obrazy drogi i uwolnienia.

• Wj 12:14 wiąże Paschę z pamięcią o wyzwoleniu. W Pwt 6:20–25 rodzice otrzymują wzorzec opowiadania dzieciom o przeszłości i o Bożym działaniu.

• Paweł w 1 Kor 5:7–8 odnosi obraz Paschy do Chrystusa, łącząc go z etyką wspólnoty. Chrześcijańskie odniesienie wymaga pokazania różnicy czasu, gatunku i adresatów obu tekstów.

• Nie opowiadaj najmłodszym o śmierci pierworodnych ani o tonących żołnierzach.

• Bez drastycznych inscenizacji plag, śmierci i pościgu. Nie utożsamiaj osób pochodzących ze współczesnego Egiptu z biblijnym faraonem.

• Pascha z Wj 12:1–28 jest odrębna od opisu samego wyjścia i przeprawy przez morze (Wj 12:31–42; 14). Dla starszych uczniów uwzględnij odmienny kontekst 1 Kor 5:7–8.

• RED. II: Nie zlewaj ustanowienia Paschy, wyjścia z Egiptu i przeprawy w jedno wydarzenie. Zachowaj izraelski kontekst Paschy. Chrześcijańskie odczytanie typologiczne opisz jako późniejsze odwołanie Pawła, nie jako dosłowną treść Wj 12. Nie inscenizuj śmierci pierworodnych.

• Teksty do porównania: Wj 12:1–42; 14:10–31; 1 Kor 5:7–8

Kontynuacja w domu

Na spacerze przećwiczcie zatrzymanie się przy opiekunie i spokojne wołanie o pomoc.